

(πίνακας 29)
Γιάννε Γιαννούλα-Μασούρα

Περιπλάνηση

Πήρες της νύχτας τη σιωπή, του φεγγαριού το κλάμα
της θάλασσας τους στεναγμούς και της στεριάς το δάκρυ
μέσα στο δρόμο της ζωής περπάτησες αντάμα
με της βροχής το σύννεφο στου ορίζοντα την άκρη..

Στάθηκες κει και έκλαψες πολύ, όσο μπορούσες..
Ίχνη ζωής τριγύρω σου να κλάψουν δεν υπήρχαν..
Μέσα στο χάος έψαχνες να βρεις ό,τι ποθούσες
μα όλα αυτά που σου 'λειπαν, πόσο μακριά απήχαν..!

Σαν την ψιχάλα έτρεξε και το στερνό σου δάκρυ
και πήρε απ' το πρόσωπο κάθε ζωντανίας χρώμα..
Παραπατώντας έπεφτες, πιανόσουν απ' την άκρη
κι όπου περνούσες δάκρυζε η πέτρα και το χώμα..

Πιάστηκες απ' το σύννεφο, τη μόνη σου ελπίδα
μα, όμως σου 'στειλε κι αυτό τον κεραυνό βοήθεια..
Τάφηκες κάτω από βροχή χωρίς μια ηλιαχτίδα
με δίχως ψάλτη και παπά, μα πέθανες στ' αλήθεια..!

(ΩΔΗ Β! ΦΩΤΕΙΝΑ ΚΥΜΑΤΑ)

Β. Γ. Βλαχάκος